

Ermita de Sant Muç

Rubí

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Camí de Sant Muç, 08191 - RUBÍ
Emplaçament A mitja vessant sobre una riera

Coordenades:

Latitud: 41.50924
Longitud: 2.02196
UTM Est (X): 418381
UTM Nord (Y): 4595752

Classificació

Número de fitxa 08184 - 4
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Popular
Segle XVIII
Any 1759
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: Les pintures murals es troben en molt mal estat, fet aquest que s'afegeix als problemes estructurals i deteriorament generalitzat de la construcció.

Protecció Legal
Tipus de protecció: Inexistent
Observacions protecció: PECPAR - Fitxa núm. 16.14
Accés Fàcil
Ús actual: Religios
Titularitat Privada
Titular: Bisbat de Terrassa. C. Vinyals, 49 - 08221 Terrassa (Barcelona)
Autoria de la fitxa Juana Maria Huélamo - ARQUEOCIÈNCIA
Data de registre de la fitxa: dj., 12/10/2000 - 02:00

revisió:**Data de la darrera revisió:** dl., 29/05/2023 - 10:44

Descripció

Està situada en una petita vall a uns tres km de la població dins un entorn agradable (SERRA ROSELLÓ, 1961), encara que una mica degradat. La ermita es una construcció d'una sola nau coberta amb voltes de tipus gòtic i un absis final on hi ha l'altar cobert per una cúpula. En els laterals existeixen unes sales auxiliars a les quals s'accedeix des de la nau. L'accés es produeix mitjançant un porxo exterior que prolonga la nau central, al que s'arriba pujant uns graons (PLA, s.d.). A la porta es troba inscrita la data de 1759 dins d'una cartela i a l'espadaña la de 1771. El presbiteri té altar en forma de temple de planta quadrada al centre on el dia que es feien festes o aplecs abans es col·locava la imatge de plata del Sant (SERRA ROSELLÓ, 1961; 1983) que el 1819 va oferir una vídua (RUFÉ, 1990) i que actualment es troba al tresor parroquial. Avui aquesta imatge ha estat substituïda per una altra talla de guix. Davant de la porta d'accés hi ha un porxo que segurament va construir-se amb la intenció d'ampliar la capacitat de l'espai religiós els dies de gran concurrència. (SERRA ROSELLÓ, 1961; 1983). A la cúpula i les petxines que estan a sobre de l'altar es troba l'element més interessant del conjunt. Es tracta d'unes pintures de caire popular però de bona mà que representen diferents escenes de la vida i martiri del sant i que es troben molt deteriorades. En la façana lateral encara son visibles els restes d'un rellotge de sol del que es manté el "gnomon". La coberta es fa mitjançant teula àrab, decorada en el ràfec amb el motiu pintat del dent de llop. L'entorn de l'ermita està format per una massa arbòria que presenta unes monumentals alzines (RUFÉ, 1984a; 1997a) centenàries barrejades amb una mostra d'altres espècies com acàcies, roures i àlbers. A més es troben moreres, desmais i un gran xiprer, així com algunes heures que amaguen el tronc d'un gran arbre mort (om?) (TURU CREHUERAS, 2000). Al costat està també la masoveria, i a sota discorre el torrent que porta el mateix nom. Un caminet desen cap al safareig i la bassa que es troben al costat de la font, a un nivell inferior amb respecte a la terrassa en que es troben les edificacions abans descrites.

Observacions:

L'any 1853 es a fundar la Germandat de Socors pels Malalts que es va posar sota l'advocació de Sant Muç (RUFÉ, 1990).

Història

La dada més antiga de Sant Muç a la península ibèrica consisteix en una inscripció visigoda (segle V) apareguda a Carmona on indica que el 13 de maig és la festa de Sant Muç de Constantinoble, màrtir. Al segle X es troba el nom a Catalunya i al segle XI es venerava a Cànoves (JORBA, 1986). No existeix cap notícia veritablement antiga de l'ermita, ni tan sols una llegenda o tradició altmedieval. La primera referència a l'ermita es troba en un llegat de l'any 1307. Els aplecs ja eren molt concorreguts l'any 1739, segons es desprèn de l'ordre municipal que autoritzava "tothom puga vendre pa, vi, vianda en lo aplech de Sant Mus" (SERRA ROSELLÓ, 1961). L'ermita de Sant Muç també havia estat propietat de la família Ramoneda fins que mitjan segle XIX la van donar al bisbat de Barcelona. El segle XIX l'ermita esdevingué molt concorreguda i molts visitants s'hostatjaven a la masia. Dormien a la pallissa i compraven el menjar i al dia següent continuaven el camí (RUFÉ, 1984a; 1997a). Cap el 1980 es troba al subsòl de l'estatge dels ex-vots, una pedra litogràfica per imprimir estampes de l'altar de Sant Muç que es conserva al Museu de Rubí (RUFÉ, 1984a; 1997a). La gran popularitat de Sant Muç va fer que se li dediquessin molts ex-vots per part dels fidels, la major part dels quals van ser destruïts quan la Guerra Civil de 1936 (SERRA ROSELLÓ,

Bibliografia

GAVÍN I BARCELÓ, Josep Maria (1989) Inventari d'esglésies. Vallès Occidental. 22. Barcelona, Arxiu Gavín - Editorial Pòrtic. JORBA I VALLS, M. Àngels (1986) Els Xatos i el romiatge a Sant Muç. Rubí: Patronat Museu Biblioteca de Rubí. PLA ESPECIAL (s.d.). Pla Especial i Catàleg del Patrimoni Arquitectònic de Rubí. Document mecanografiat. RUFÉ I MAJÓ, Miquel (1990) Ex-vots de Sant Muç, Rubí: Miquel Rufé i Majó RUFÉ I MAJÓ, Miquel (1984a) Les masies de Rubí i la seva gent. Patronat del Museu - Biblioteca de Rubí. RUFÉ I MAJÓ, Miquel (1997a) Les masies de Rubí i la seva gent. Rubí, Rubricata. El setmanari de Rubí. Caixa de Terrassa. SERRA I ROSELLÓ, Josep (1961) Ermites del Vallès. Barcelona: Arxiu Bibliogràfic Excursionista de la Unió Excursionista de Catalunya (Barcelona, Ed. Rafael Dalmau. SERRA I ROSELLÓ, Josep (1983) Ermites del Vallès. Sant Cugat del Vallès: ER. Edicions Catalanes. TURU CREHUERAS, Eulàlia et al. (2000) Rubí a vista de "Rossinyol", Rubricata. Revista Mensual, núm. 2.301, Octubre 2000. S.Ll. Rotimprès.

